

pålægges klareren at foretage de omhandlede udregninger forud for toldbehandlingen.

Den i stk. 5 foreslåede bestemmelse, hvorefter klareren under ansvar som for urigtig angivelse skal indestå for fakturaens rigtighed, svarer til toldlovens § 8, stk. 2, 3. punktum.

Til § 153.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår værditoldbeskattede varer til toldlovens § 10 og er for andre varers vedkommende en lovfæstelse af praksis.

Til § 154.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 11.

Til § 155.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår værditoldbeskattede varer til gældende lov, men er nu bl. a. af hensyn til kontrollen med varers oprindelse foreslået udformet således, at den også kommer til at gælde for andre varers vedkommende.

Til § 156.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med den i § 2 omhandlede mulighed for, at det i forbindelse med iværksættelse af det påtænkte europæiske frihandelsområde med kort varsel kan blive aktuelt at give varer, der opfylder visse ved de internationale forhandlinger aftalte oprindelseskriterier i relation til bestemte lande, en toldlempelse. Under hensyn til den række af variationer, der forhandles om både med hensyn til selve disse regler og for så vidt angår kontrollen med deres overholdelse med virkning fra toldaftrapningens påbegyndelse, samt de ændringer, der formentlig sidenhen må forventes i så henseende, må bestemmelsen nødvendigvis have karakter af en bemyndigelse til at fastlægge og ændre de nærmere enkeltheder i forbindelse med den omhandlede ordning.

Til § 157.

Bestemmelsen er en lovfæstelse af almindelig praksis.

Til § 158.

Efter de gældende lovbestemmelser bortkastes ved toldberegninger brøkdelen af øre. Efter den foreslåede regel lovfæstes der adgang til ved told- og afgiftsberegningen at bortse fra uvæsentlige beløb.

Til § 159.

Den i stk. 2 foreslåede tidsfrist er begrundet med, at det ved påberåbelse af fejlagtig tarifiering af indførte varer, der er udleveret fra toldvæsenet,

er meget vanskeligt at skaffe betryggende sikkerhed for varernes identitet.

Bestemmelsen om, at regulering af for meget erlagt told ikke kan finde sted, når den fejlagtige tarifiering alene må tilskrives urigtige oplysninger fra den klarerende, svarer til de gældende lovbestemmelser. En fravigelse af dette princip ville udhule værdien af angivelsespligten og ville svække muligheden for opretholdelse af den med angivelsespligten sammenhængende adgang til en lempelig toldundersøgelse.

Kapitel 15.

Forsendelse af varer mellem indenlandske steder.

Til § 162.

Bestemmelsen svarer til toldforordningens § 301 sammenholdt med § 102 og pålægger afsenderen ansvaret for, at godset frembydes for toldvæsenet på bestemmelsesstedet. Man har fundet det rimeligt at foreslå den administrative praksis, hvorefter udlændinge eller andre toldvæsenet ubekendte personer kan forsende uberigtigede varer mod sikkerhedsstillelse, lovfæstet.

Bestemmelsen i stk. 3 er nødvendiggjort af Danmarks tiltrædelse af den i Geneve den 16. juni 1949 udfærdigede overenskomst om midlertidig anvendelse af bl. a. forslag til toldkonvention om international godstransport ad landevejen (T.I.R.).

Til § 163.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny, men svarer til de regler, der er fastsat for de særlige internationale transporter, jfr. § 162, stk. 3, og tilsigter at give tilstrækkelig sikkerhed for, at særlig tolddyre varer eller varer, der ikke kan plomberes el. lign., virkelig ankommer til bestemmelsesstedet.

Til § 164.

Bestemmelsen svarer til den gældende ansvarsregel efter toldforordningens § 301 og fastslår som hovedprincip, at enhver forsendelse af uberigtigede varer sker på afsenderens risiko for så vidt angår berigtigelse af told og afgifter. Det har dog været fast praksis at bevilge fritagelse for betaling af told og afgifter, såfremt afsenderen kunne godtgøre, at varerne var forgået ved en ulykkelig hændelse. Hjemlen hertil forefindes i forslaget § 129, punkt 17, og der tilsigtes ikke nogen ændring af denne praksis.

Til § 165.

Ved forsendelse af de nævnte varer med skib eller luftfartøj er det nødvendigt, at varerne ledsages